

ת"ד 4403/03/11 - מדינת ישראל נגד סרגיי פדורוב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 4403-03-11 מדינת ישראל נ' פדורוב

בפני השופט אבישי קאופמן
בעניין: מדינת ישראל

נגד

סרגיי פדורוב

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה רשלנית, גרימת נזק, אי ציות לרמזור אדום, ונהיגה בשכרות.

כמפורט בהכרעת הדין מיום 8.9.13, הנאשם נהג ברכבו ביום 24.10.09, נכנס לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור והתנגש ברכב אחר שהגיע משמאלו. בבדיקת דם שנערכה לנאשם לאחר האירוע נמצא אצלו ריכוז אלכוהול ברמה של 188 מ"ג ל-100 מ"ל דם, לעומת רמה של 50 מ"ג, שנקבעה כמותרת בחוק.

המאשימה ביקשה כי אטיל על הנאשם עונש של מאסר ממושך, פסילה ארוכה ועונשים נלווים.

הסנגור ציין כי מדובר באב ל-6 ילדים, נשוי בשלישית ותומך באימו שמסובך בחובות כבדים בלשכת ההוצל"פ, לרבות חוב כבד לתשלום מזונות. הסנגור ציין כי מאז האירוע שהתרחש כאמור לפני יותר מארבע שנים, לא הסתבך הנאשם בעבירות נוספות, וטען כי בנסיבות יש הצדקה לחרוג מעונש המינימום הקבוע בחוק ולהקל עם הנאשם.

החוק קובע תקופת פסילה מינימלית של 24 חודשים למי שהורשע בנהיגה בשכרות. כבר נקבע לא אחת, כי יש צורך בנימוק של ממש כדי לסטות כלפי מטה מהעונש המינימלי. אין די בנסיבות הרגילות של עבר שאינו מכביד, הודאה, או רמת אלכוהול שאינה גבוהה בהרבה מהמותר. אם נאמר אחרת, יהפוך העונש שנקבע בחוק לעונש המקובל, ואין זו מטרת המחוקק בקביעת עונש מינימלי. עונש מינימלי כשמו כן הוא, מתאים לנסיבות הקלות ביותר, לא למקרה האופייני, ובוודאי שלא למקרה שבפניי.

במקרה דנן לא רק שמדובר בשכרות ברמה גבוהה, יותר מפי שלושה מהמרמה המותרת, אלא שכתוצאה משכרותו נהג הנאשם באופן רשלני וגרם לתאונת דרכים, תוך אי ציות לאור שברמזור. למרבה המזל הסתיימה התאונה בלא תוצאה

חמורה, אולם אין להתעלם מכך ואין להמתין עם ענישה מחמירה רק למקרה בו התאונה שתרחש תהיה קשה. סבורני כי הענישה צריכה לבטא בראש ובראשונה את הפסול שבהתנהגות הנאשם ורק לאחר מכן את התוצאה שנגרמה בעקבותיה.

בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, התשע"ב - 2012 נקבע כי ככלל, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40 לחוק העונשין התשל"ז 1977, להלן: "**החוק**"). עקרון זה פורש בפסיקת בית המשפט העליון כעקרון הגמול (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.13)).

לאחרונה דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של מי שהורשע בגרימת תאונה קלה יותר, פגיעה בעמוד תאורה, בלא מעורבות רכב נוסף, כאשר רמת האלכוהול שנמדדה אצלו נמוכה מזו של הנאשם דן, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל (רע"פ 7002/13 **דמיטרי פשקוב נ' מדינת ישראל**). בעפ"ת 29755-07-11 **יעקב וייג נ' מדינת ישראל**, הקל בית המשפט המחוזי בחיפה בעונשו של הנאשם שגרם לתאונה דומה לתאונה בהיותו שיכור וגזר עליו שישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

מסקירת הפסיקה עולה כי מתחם הענישה במקרים של נהיגה בשכרות וגרימת תאונת דרכים נע בין מאסר מותנה במקרים הקלים ביותר ועד לשנת מאסר במקרים החמורים, ובמקרים הדומים למקרה שבפניי סבורני כי מתחם הענישה הינו למאסר בפועל וזאת החל מתקופה קצרה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות ועד לתקופה של 12 חודשים.

באשר לפסילת הרישיון, כאמור לעיל, כבר נקבע לא אחת שאין אפשרות לחריגה מהעונש המינימלי, ובמיוחד בנסיבות של רמת שכרות גבוהה ועבירות נלוות. לפיכך סבורני כי המתחם הראוי הינו פסילה שבין 24 לבין 36 חודשים.

כאמור לעיל, הסנגור טען כי לאור הזמן הרב שחלף מהמקרה והיעדר עבירות נוספות יש הצדקה להקל עם הנאשם ואף לחרוג מהעונש המינימלי. לשון סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מעניקה לי סמכות לסטות ממתחם הענישה אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם".

אינני סבור כי מדובר בתיק המעורר שאלה של שיקום, ובכל מקרה העובדה כי הנאשם לא חזר על מעשיו בוודאי שהיא שיקול לטובתו, אולם לדעתי לא כזה המצדיק חריגה ממתחם הענישה.

עוד יש לזכור כי חלק מהשיהוי בתיק זה נגרם באשמת המאשימה שהגישה את כתב האישום רק כ- 18 חודשים לאחר האירוע, אולם עיקר גורם השיהוי נעוץ בנאשם, אשר עמד על ניהול משפט מלא, חקירת כל העדים ואף זימון עדים נוספים. אין לזקוף לחובת הנאשם עובדה זו, אולם הוא אינו זכאי ליהנות מהקלה לה זוכה מי שמקבל אחריות ומודה בעבירה בהזדמנות ראשונה.

עיון בעברו התעברותי של הנאשם מגלה כי אין לחובתו עבירות קודמות. לחובתו 12 הרשעות, רובן מסוג ברירת משפט,

ועבירה אחת משנת 2007 של נהיגה בלא רישיון תקף.

לאור כל האמור לעיל מצאתי כי במקרה דנן ניתן להסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת לצד פסילת רישיון ארוכה, כמתחייב מהוראות החוק. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ועונש המאסר, אינני גוזר עליו קנס.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשים מאסר בפועל.

אני מורה כי עונש מאסר זה ירוצה בעבודות שירות במשטרת מעלות-מעונה, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 26.2.14.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 22.5.14 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם תחנת משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

6 חודשים מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא, שלא יבצע עבירות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודות התעבורה (נהיגה תחת השפעה) ופרק שישי לחלק ב' לתקנות התעבורה (בדיקת שיכרות). וכן שלא ינהג בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961.

פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים מעבר לפסילה המנהלית.

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 10.3.14 בשעות הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרישיון בפועל. אם יופקד הרישיון לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמנה מיום ההפקדה.

פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

חתימה על **התחייבות כספית על סך 5,000 ₪** להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך שבעה ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, 02 מרץ 2014, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד נחלה וב"כ המאשימה עו"ד עווידה.